

хора („лоши човеци“), неговитѣ съвети къмъ мене при ядене — да съмъ се оженилъ въ Свищовъ! Хранене на орлитѣ. Дългокосиятъ искрешки околийски началникъ е тукъ. Спускаме се на долу. Гинци. Мараня и сънливостъ. Предъ Беледиханъ се строшиха две коли, най-напредъ колата на Мосолова и Корвина, а когато се прехвърлиха при мене и моята. Въ хана намѣрихме колата на телеграфния управителъ Янчевъ, въ която се качихме и тримата. И управителтъ Ат. Храновъ бѣше на хана. Мостоветѣ. При познатия ханъ очакваха княза конвой, еврейскитѣ първенци (Пезаро и пр.) турци, Лишинъ Моту, министритѣ, г-жа Бурмова и т. н. Бърже потеглихме отъ тукъ. Насмалко не прегазихме единъ селянинъ ездачъ. Въ новото циганско село циганитѣ се бѣха наредили край шосето, мъже, жени, деца, всички по отдѣлно. Притискане на колитѣ, пълно съ хора, бутаница. А вжтре — такова посрѣщане до сега въ София не сме видѣли; никжде нищо подобно не е било, нито при първото пристигане на княза, нито следа отъ обикновеното типично посрѣщане, като до сега. Пълно бѣше съ хора по улицитѣ, зелени гирланди, знамена, туркини, дори по стрѣхитѣ стояха хора. Най-много се отличиха евреитѣ. Чести спирания. Еврейска речъ при арката съ български и еврейски надписъ. Околността на военното училище — новъ край. Войска. Съ княза и Стоилова отидохме въ двореца — въ двора цѣлото чиновничество, *alles devot und unterwürfig* [всички се държаха почитателно и покорно], Сеппелъ (?) Ковачовъ, Андонъ Цанковъ, князътъ най-напредъ съ него говори, и т. н. Дефилиране. Мме Бонева поднесе букетъ. Князътъ при дефилирането ни разправяше, че такава нѣщо не очаквалъ. Даскаловъ билъ най-рано тукъ, манифеста въ четвъртъкъ вечеръ вече донесълъ въ Берковица. Вечерята имаше илюминация и фойерверкъ, шествие съ фенери на Славянска беседа. Азъ отъ двореца въ своя напращенъ черенъ рединготъ и бѣла фуражка си отидохъ въ кжши, *incognito*.

Spasfamilie. Нейнитѣ страхове презъ време на нашето отсѣствие. Побѣснѣлиятъ Бояджи. После вечерята пристигна Вацовъ отъ Виена. Неговата мисия излѣзе чудесно. Ивановичъ се отказва, въ Ломпаланка работата е въ застой. — Много приказки съ Спасови, нашето дохождане е като освобождение.

5/17 юлий, недѣля. Цѣлиятъ день стояхъ въ кжши болень. Изгубихъ си съвършено гласа. У мене дойдоха Вацовъ, Кирилъ (мръсотиитѣ на Узунова, учителското тѣло едва ли не се сбило), Йос. Ковачовъ (цѣлъ консерваторъ!), Мелетий, Стояновъ до 11½ ч. (Поповъ Дим., какъ завлѣкълъ 500 фр. и т. н.). Прочетохъ вестницитѣ и писмата. Поздравителни телеграми отъ Русчукъ и Провадия. Вечерята пристигна Спасъ съ цѣлия керванъ, тъкмо у насъ бѣше Мме Михайловичъ. Вечерята отидохме у Стоилова *en famille*.